

15/08/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุปัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องแสดง (เปิดเผย) ให้เห็นพ่อ ผ่านพฤติกรรมที่อ่อนหวาน และสูงส่งของลูก ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน และทำให้พวกเขาได้รับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

คำตอบ: พวกเขาอ่อนหวานและน่ารักอย่างยิ่ง พวกเขาทำตามศรัทธาอย่างถูกต้อง พวกเขาไม่เคยมีข้ออ้างเกี่ยวกับการทำงานใดๆ จะพูดเสมอว่า “ฮาจี” (ได้ค่ะ/ครับ) พวกเขาไม่เคยปฏิเสธ ในขณะที่ผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างจะคิดว่า พวกเขาจะเสียเกียรติของตนด้วยการทำงานบางประเภท ลูกๆที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะทำตามคำสั่งของพ่ออยู่เสมอ พวกเขาให้ความนับถือต่อพ่ออย่างเต็มที่ พวกเขาไม่เคยโกรธและไม่เชื่อฟังพ่อ พวกเขาไม่มีการติดยึดต่อร่างกายของตน พวกเขาประสบความสำเร็จในทุกสิ่งด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบบา พวกเขาจะไม่ทำลายสิ่งใดให้เสียหาย

เพลง: ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมซานติ ในโลกที่ใหญ่โตนี้ ลูกสามารถพูดว่าบาร์ตโดยเฉพาะและยุโรปโดยทั่วไป เพราะถึงอย่างไรบาร์ตก็เป็นแผ่นดินโบราณ ลูกเข้าใจว่าดั้งเดิมแล้วมีเพียงบาร์ต ผู้คนของทุกศาสนารู้ว่าพวกเขาทุกคนได้ตามกันมาเรื่อยๆ บาร์ตคงอยู่มาก่อนหน้าพวกเขา นี่คือนั่นที่ลูกต้องเข้าใจ ลูกๆ เข้าใจว่าบาร์ตเก่าแก่อย่างแท้จริง ในเวลานั้นบาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงถูกเรียกว่าสวรรค์ ในเวลานี้ไม่มีมนุษย์ใดนอกเหนือจากลูกๆ ที่รู้จักพ่อ ลูกเช่นกันรู้จักท่านต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ดังนั้นทุกคนจึงเข้าใจเองได้ว่าพวกเขาไม่รู้จักพ่อที่ไร้ขีดจำกัด พวกเขาเรียกหาท่านและทำบักดี แต่ไม่มีใครในหมู่พวกเขารู้จักชีวิตประวัติของพ่อ มีเพลงที่ร้องว่า “พ่ออวดลูก ลูกอวดพ่อ” เวลาที่ลูกๆ ต้องอวดพ่อ พ่อไม่สามารถอวดตนเองได้ พ่อไม่ได้ออกไปข้างนอก ลูกๆต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกเข้าใจว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดยังเป็นผู้สร้างสวรรค์ด้วยเช่นกัน หากพวกเขารู้จักท่าน พวกเขาจะตะลึงงันและอัศจรรย์ว่า เพราะเหตุใด แม้ว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของพระเจ้า แต่กลับไม่มีความสุขและอยู่ในยุคเหล็ก ลูกเองก็ต้องถามด้วยคำถามแรกคือ ความสัมพันธ์ของเธอกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ผู้ที่ถามแน่นอนว่าต้องรู้คำตอบ ไม่มีใครอื่นถามเพราะไม่มีใครรู้คำตอบ ลูกถามใครก็ได้ ปกติแล้วทุกคนพูดว่า พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามไม่มีความหมายในการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาเรียกท่านว่า ผู้ซึ่งจัดความทุกข์ และผู้ประทานความสุข ต้องมีผู้ซึ่งจัดความทุกข์และให้ความสุข หากลูกแตะหัวข้อนี้แม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาจะเข้าใจว่าในสวรรค์ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เวลาที่ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ เพราะฉะนั้นแน่นอนว่าพ่อต้องจัดความทุกข์ของทุกคน นี่คือนั่นที่เข้าใจได้ง่ายดายมากๆ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของแม่และพ่อเหนือโลก สิ่งเหล่านี้ของความรู้ยู่ที่นี้ ไม่ได้อยู่ในยุคทอง ที่นั่นไม่มีทั้งความรู้และความไม่รู้ ที่นั่นไม่มีใครให้ความรู้ได้ พวกเขาได้รับผลรางวัลจากความรู้เรียบร้อยแล้ว เวลาที่ลูกกำลังได้รับรางวัลจากความรู้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ การกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างยิ่ง ผู้ที่ยังอยู่ในงานรับใช้ของชีพบบาเท่านั้นจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ เมื่อใครมีสำนึกที่เป็นร่าง กลิ่นหอมจะหายไปจากบุคคลนั้น ลูกจะบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีสำนึกที่เป็นร่างจากกิจกรรมของเขา ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นจะอ่อนหวานและน่ารักอย่างยิ่ง เราทุกคนคือพี่น้อง ลูกๆ ของพ่อผู้เดียว เรายังเป็นพี่น้องหญิงชายกันอีกด้วย ทั้งสองทำตามศรัทธาอย่างถูกต้อง ไม่ใช่ว่าผู้หนึ่งทำตามศรัทธาและอีกคนหนึ่งกลับมีข้ออ้างและนั่งลง พ่อไม่อาจเรียกผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาว่าเป็นลูกของท่าน ภายนอกท่านอาจจะพูดว่า “ลูกๆ” แต่ภายในนั้น ท่านเข้าใจว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไม่เชื่อฟังและเขาจะได้รับสถานภาพใด ทั้งบัฟฟาโลและดาตาเข้าใจว่าเมื่อใครไม่ทำตามศรัทธา นั้นเป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่เขาไม่ทำตามศรัทธา ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะอ่อนหวานอย่างยิ่ง โลกที่เป็นเช่นปีศาจนี้ขมขื่นเหลือเกิน แม่และพ่อ พี่น้องหญิงชายทุกคนขมขื่นอย่างยิ่ง ที่นี้ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างก็จะขมขื่นเช่นกัน

ในเวลาที่คุณกำลังจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
และความรุนแรงที่สุดนั้นเท่านั้นได้ถูกขจัดออกไป
เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ได้เข้าไปถึงสภาพสาโท

บางคนเพิ่งเข้ามาสู่สภาพทาโมจากที่ทาโมประธาน
ผู้อื่นได้เข้าไปสู่สภาพราโจ
ไม่ใช่ว่าคุณจะค่อยๆ ไปถึงสภาพนั้น

ลูกจะค่อยๆ ก้าวหน้าไปอย่างช้าๆ อีกนานเท่าไร

ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะไม่มีสำนึกที่เป็นร่างในการทำงานประเภทใดๆ ด้วยการคิดว่าตนจะเสียเกียรติด้วยการทำสิ่ง
นั้น เมื่อลูกอยู่ในปากีสถาน บาบายังได้ทำงานทุกรูปแบบเพื่อสอนลูกๆ เพื่อที่ลูกจะไม่มีสำนึกที่เป็นร่างเกี่ยวกับสิ่งใด
ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ทุกสิ่งจะถูกทำลาย และสัจจะทั้งหมดจะสูญสิ้น

ลูกจะตกลงมาไกลยิ่งกว่าผู้คนภายนอกที่กำลังจะกลายเป็นปวงประชา

ในหมู่ปวงประชา

ผู้ที่มั่งคั่งก็ยังมีสาวใช้และคนใช้ด้วย ที่นี้ ลูกไปและกลายเป็นสาวใช้และคนใช้ ผู้ที่มั่งคั่งเหล่านั้นยังคิดว่าลูกเสียอีก!

ทุกสิ่งต้องถูกทำด้วยสติปัญญา

เข้าใจได้ว่าผู้ที่ไม่ได้มาเป็นลูก

เพียงแต่เป็นผู้ช่วยที่ดีมากๆ

จะกลายมาเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างยิ่ง

พวกเขาไม่จำเป็นต้องทำงานใดๆ

ที่นี้ลูกต้องทำงานเพื่อผู้อื่น

จากนั้นในเวลาสุดท้ายลูกอาจจะได้รับโชคแห่งอาณาจักร (มงกุฎ)

ทั้งสองประเภทต้องถูกลงโทษ

ลูกๆ

ที่รู้แจ้งเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้

ผู้ที่ไม่รู้มีสำนึกที่เป็นร่าง

พฤติกรรมของพวกเขาเป็นเช่นนั้น

แล้วก็เป็นที่เข้าใจได้ว่า บุคคลเช่นนั้นไร้ประโยชน์ ที่นี้ ลูกๆ ต้องทำตามศรัทธา ไม่เช่นนั้นอาจจะหลอกลวงลูกอย่างมาก

ลูกจะกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างรวดเร็ว

จงใช้ความเพียรพยายามที่จะจับสำนึกที่เป็นร่าง

และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

ผู้ที่อยู่ที่นี้จะเป็นเพื่อนกับบราห์มิน

โลกภายนอกเลวร้ายมาก ในความรู้

ลูกควรจะมีเพื่อนชั้นหนึ่งที่ถูกดูแลดีจากผู้นั้นอย่างสมบูรณ์

ด้วยการเป็นเพื่อนกับผู้มีสำนึกที่เป็นร่าง

ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง

แล้วลูกก็ไม่ทำตามคำสั่ง

บาบาพูดว่า

หากลูกมาถามพ่อ

พ่อจะบอกลูกในทันทีว่าลูกเชื่อฟังหรือไม่

มีลูกที่ดีมากต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม

พวกเขาทำให้หัวใจพึงพอใจอยู่เรื่อยๆ

ในโลกมีทั้งความทุกข์และความรุนแรง

มีการนองเลือดมากมาย

นั่นลูกเรียกว่าปาหนาม

ลูกได้ก้าวออกมาจากสิ่งนั้นแล้ว

เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน

ลูกรู้ว่า

ลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวขณะที่อยู่ในยุคบรรจบพบกัน

เวลานี้เรากำลังกลับมาเป็นดอกไม้จากที่เป็นหนาม

เรากำลังก้าวห่างออกจากหนาม

เราแตกต่างจากผู้ที่ไม่มีการศึกษาเหล่านั้น

เราฝึกฝนในศาสนา

ลูกเท่านั้นที่เป็นผู้เคร่งศาสนาในโลกนี้

สิ่งนั้นก็ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกด้วย

ผู้ที่ไม่รู้จักพ่อจะไม่ฝึกฝนในศาสนา

ในเวลานี้ทุกคนไม่ฝึกฝนในศาสนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบาร์ด

พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่รู้เรื่องศาสนา

ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ฝึกฝนในศาสนา ฝึกฝนในศาสนาและไม่ฝึกฝนในศาสนา

พันดาวาสและฆราวาส พันดาวาสไม่ได้มีสงครามทางกาย เรามีสงครามที่แฝงตัวกับมายาซึ่งไม่มีใครรู้ ถ้าเราไม่จดจำพ่อ

เราก็จะถูกมายาตบตีและพายุก็เข้ามา

พ่อพูดว่า

เวลานี้ใบหน้าของลูกอยู่ด้านนั้น

และเท้าของลูกก็อยู่ด้านนี้

ลูกควรจดจำโลกใหม่อยู่เสมอ

ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัว

พ่อพูดว่า

สภาพของผู้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวของตนเองนั้นดียิ่งกว่าผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเหมือนกัน

พวกเขาต่างลำดับกันไป ในโรงเรียนเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะรับสิทธิ์ในอันดับเดียวกันได้ นี่คือโรงเรียนที่ไร้ขีดจำกัด

พ่อเป็นห่วงลูกๆ ที่อยู่ในทุกๆ ศูนย์

สิ่งนี้คือ

การมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัด

ลูกจะมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดได้เมื่อลูกจดจำพ่อ สติปัญญาของลูกๆ ในเวลานี้กว้างไกลและไร้ขีดจำกัด

ลูกรู้จักโลกที่ไร้ตัวตน

อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน

โลกที่มีตัวตน

และวงจรถูกหมุนไปอย่างไร นี่คือ

เรื่องของสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัด มนุษย์มีสติปัญญาที่มีขีดจำกัด สติปัญญาของลูกกำลังจะกลับมาไร้ขีดจำกัด

ดังนั้นลูกๆ

ต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง

ยิ่งลูกกลับมาอ่อนหวานและสมบูรณ์แบบมากเพียงใด

สิ่งนั้นจะคงอยู่อย่างไม่สูญสลายในอนาคตมากตามนั้น ลูกควรตรวจสอบว่าลูกไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใด หากลูกพูด “ไม่

”ต่อการทำสิ่งใดแล้ว นั่นก็เข้าใจได้ว่า ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง

ในยุคทองลูกทุกคนมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

ลูกรู้ว่าลูกต้องทิ้งร่างเก่าและรับร่างใหม่

ที่นี้ผู้คนร้องไห้อย่างมาก

มีสำนึกที่เป็นร่าง

พวกเขารักร่างกายมาก

สำหรับลูกๆ แล้ว เป็นราวกับว่า โลกนี้ไม่คงอยู่ ลูกมาอย่างปราศจากร่าง และต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง

พ่อไร้ขีดจำกัดกำลังสอนลูกๆ ดังนั้น ลูกจึงมีความนับถือท่านมาก สิ่งนี้ไม่นับถือผู้ใด สิ่งนี้ร้องเอยะเย้ยข้าง

พ่อจะไม่เรียกผู้ที่มีความขมขื่นอยู่ภายในว่าเป็นลูกที่มีค่า

ท่านจะพูดว่าพวกเขายืนอยู่นอกนั้นยังดีกว่าพวกเขา

อย่างน้อยพวกเขายังมีความเคารพ

สิ่งนี้เป็นละครเช่นกันด้วย

วันนี้ บางคนกำลังก้าวหน้าไปอย่างดีมาก

แต่วันพรุ่งนี้กลับมีพายุของมายา

พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขากำลังตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพายุ

แม้กระทั้งชีเนียร์ก็ยังคงถูกระทบจากพายุ กระนั้นก็ตามจึงกล่าวได้ว่าเป็นละคร เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกจากชีพบบา

เมื่อลูกล้มสิ่งเหล่านี้ ทุกสิ่งก็เสียหาย ทุกสิ่งจะสำเร็จด้วยการรับประทานทุกสิ่งจากบันดาราของชีพบบา
 (คลังสมบัติที่มีค่าของชีพบบา) หากลูกล้มผู้เดียวนั้นอาภรณ์ของลูกจะว่างเปล่า
 ลูกยังจะได้รับสถานภาพที่ธรรมดาในหมู่ปวงประชาอีกด้วย จะมีการลงโทษมากมาย หากลูกทิ้ง(ยักยะนี้)ไป
 ลูกจะทำให้ผู้อื่นมีความสงสัย บาบารู้สึกเมตตา อย่างไรก็ตาม ท่านไม่อาจทนให้มายาโจมตีลูกๆได้
 ผู้เป็นนายสอนลูกอย่างมาก จงอยู่อย่างหนักแน่นและมั่นคง หากลูกไม่คงอยู่เช่นนั้น บาบ่าจะเข้าใจว่า
 ลูกยังไม่ถึงสภาพยุคเงิน ท่านจะรู้สึกประหลาดใจ เพราะไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์ และไม่มีโยคะกับชีพบบา
 พวกเขาจึงล้มลง พวกเขามีอายุมากมายหลายรูปแบบ การไต่เต้าและการตกต่ำดำเนินไปตลอดเวลา หากลูกล้ม
 ลูกต้องลุกขึ้นและอยู่อย่างตื่นตัว เราใส่ใจอยู่กับชีพบบาเท่านั้น ไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น
 เราต้องรับสิทธิ์ในมรดกของเราจากبابา มาและبابาเองก็ยังรับสิทธิ์นั้นจากท่านด้วยเช่นกัน
 ลูกต้องจดจำท่านผู้เดียวนั้น และฟังมุรลิตของท่าน ลูกจะไปที่ไหนอีกเล่า มีเพียงร้านเดียวนั้นเท่านั้น
 ลูกไม่อาจได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตได้โดยไม่มาที่นี่ ทุกคนต้องมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ ใช่
 ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในปวงพันธะ และตายในการจดจำระลึกถึงبابา ยังจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีได้ด้วยเช่นกัน
 เพราะว่าพวกเขาตายในการจดจำระลึกถึงبابา สถานภาพของพวกเขาจึงสูงยิ่งกว่าผู้ที่อยู่ที่นี้
 และไม่เชื่อฟังเนื่องจากมีสำนึกที่เป็นร่าง นั่นเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา ไม่มีความยากลำบากในหนทางของความรู้
 สิ่งนี้ง่ายดายมาก ที่นี่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมาก หลายคนอยู่ในสำนึกที่เป็นร่างมากๆ
 บาบ่าไม่ได้บอกสิ่งใดอื่นแก่ลูกแต่ภายในหัวใจของท่าน ท่านรู้สึกเมตตา
 ลูกได้รับการเลี้ยงดูร่างกายนี้จากบันดาราของชีพบบา แต่ลูกก็ไม่ดูแลใส่ใจซักเลย แล้วลูกจะได้รับสถานภาพใดเล่า
 ลูกต้องดูแลยักยานี้ให้มากๆ ไม่ว่าศุนยใดก็ตามที่ลูกสร้างขึ้นมา ศุนยเหล่านั้นเป็นยักยาของชีพบบา
 สำหรับยักยานี้ลูกต้องการที่ดิน 3 ตารางฟุตเท่านั้น แม้ว่าบางคนแก่ชรา และไม่อาจอธิบายสิ่งใดได้
 เขาก็ยังจะเรียกพี่น้องหญิงชายอื่นได้ เพียงแต่จัดห้องเล็กๆ และตั้งกระดานขึ้นมา นี่คือการทำบุญที่ยิ่งใหญ่
 เวลานั้นเป็นยุคเหล็ก และการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าท่านนั้น แน่หนอนที่ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ
 ลูกรับมรดกสวรรค์ของลูกในยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกเก่าถูกทำลายและโลกใหม่กำลังจะถูกก่อตั้งขึ้นมา
 ลูกได้รับมรดกของตนเองในยุคบรรจบพบกัน แล้วเพื่อนาคตสิ่งนั้นก็จะไม่สูญสลาย ลูกสามารถอธิบายได้อย่างมากมาย
 ลูกต้องการที่ดินเพียง 3 ตารางฟุต ก็เท่านั้นเอง ถึงแม้ว่าลูกได้ยักระดับ 1 หรือ 2 คน นั่นก็ยังเป็นโชคอย่างยิ่ง
 ลูกได้ให้มนตรา “มานมานะภาพ!” แก่พวกเขาแล้ว เพียงแต่พูดว่า
 จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของพวกท่านจะนำพวกท่านไปสู่จุดหมายปลายทาง
 พ่อกำลังให้สมบัติที่มีค่าแห่งสวรรค์แก่ลูก ลูกได้ยินสิ่งนั้นและก้อยู่ในสติปัญญาของลูก
 จากนั้นลูกได้กลับมามีค่าควรแก่การได้ไปสู่สวรรค์ ผู้ที่ให้พื้นที่นั้นแก่ลูกก็ยังได้รับสิทธิ์เช่นกัน
 บาบ่าบอกทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก จงแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสุขแก่ผู้อื่น
 ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นเพียงปวงประชา นั่นก็ยังดี พวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นต่างลำดับกันไป “3 ตารางฟุต”
 เป็นที่รู้จักกันอย่างดีมาก และด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ปวงประชาก็ยังจะพูดด้วยว่า พวกเขาเป็นนายของโลก
 อาการนี้เคยเป็นที่ดิน 3 ตารางฟุตด้วยใช้ไหม ทุกสิ่งที่นี่เริ่มต้นด้วยที่ดิน 3 ตารางฟุต มีเพียงสถานที่เล็กๆ
 จากนั้นจึงค่อยๆเริ่มเติบโตขึ้นมา ผู้คนจำนวนมากมายาจะมาที่ชีพบบาจะพูดกับพวกเขาว่า
 ลูกจะทำอะไรกับเงินทองของลูก ท่านให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ลูก เพียงแต่ซื้อที่ดิน 3 ตารางฟุต
 และเปิดวิทยาลัยควบคู่กับโรงพยาบาล 10-15 แห่ง เช้าอาการในเมืองของลูก ทุกสิ่งนี้กำลังจะถูกทำลาย ยิ่งไปกว่านั้น
 หากลูกเปิดศุนย 10-15 แห่ง ผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ แล้วลูกจะกลับมามั่งคั่งอย่างยิ่ง
 ลูกสามารถเปิดวิทยาลัยนี้ในพื้นที่ที่เล็กมาก ลูกเพียงแต่ต้องเป็นไม้เท้าให้คนตาบอดและแสดงหนทางแก่พวกเขา
 ลูกต้องปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้นมา จดจำพ่อและมรดกของลูก แล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก ไม่มีเรือของคำใช้จำอื่นใด ฯลฯ
 ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด เป็นเรื่องง่ายมากๆที่จะอธิบาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
 พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นเพื่อนกับดวงวิญญาณที่รู้แจ้งชั้นหนึ่ง กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงอยู่ให้ไกลจากเพื่อนที่มีสำนึกเป็นร่าง
2. จงรับใช้ยากยาด้วยความรักอย่างมาก และมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ กลับมาอ่อนหวานและน่ารักอย่างยิ่ง แสดงให้เห็นว่าตนเองมีค่า อย่าได้ไม่เชื่อฟังสิ่งใด

พร: ขอให้ลูกมีการคำนึงของความรักของพระเจ้า แล้วจึงเต็มไปด้วยความสุข และความสงบ และลืมนโลกแห่งความทุกข์

ความรักของพระเจ้าให้ความสุขอย่างมากจนกระทั่งลูกหลุดหายเข้าไปในความสุขนั้น ลูกจะลืมนโลกแห่งความทุกข์นี้ การที่ความปรารถนาในสิ่งที่ลูกต้องการในชีวิตที่ได้รับการเติมเต็มนั้น คือ สิ่งบ่งชี้แห่งความรักของพระเจ้า พ่อไม่เพียงแต่ให้ความสุขและความสงบแก่ลูกเท่านั้น แต่ท่านยังทำให้ลูกเป็นคลังสมบัติของสิ่งเหล่านั้นด้วย เช่นที่พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรัก ไม่ใช่แม่น้ำหรือทะเลสาบ ท่านองเดียวกัน ท่านยังทำให้ลูกๆ เป็นนายของคลังสมบัติแห่งความสุขอีกด้วย เหตุนี้เอง จึงไม่มีความจำเป็นที่ลูกจะร้องขอสิ่งใด เพียงแต่ใช้สมบัติที่ได้รับมานั้นในวิธีการที่ถูกต้องเป็นครั้งคราว

คติพจน์: จงยกภาระของความอ่อนแอทั้งหมดของลูกให้กับพ่อ และกลับมาเป็นแสงที่เบาสบาย (double light)

*** โอม ขานติ ***